

– ifølge Sundhedsstyrelsens "spædbarnsvenlige kriterier"

I "Nationale Kriterier for Spædbarnsvenlighed", som Sundhedsstyrelsen (SST) anbefaler til personalet, italesættes kvinder, der fravælger amning, på samme måde som drikfældige og narkoafhængige gravide – også selv om amningens fordele er voldsomt omdiskuterede.

Det forhindrer dog ikke at det indledningsvist i Kriterierne hævdes, at et centralt mål er "at ingen ammer, fordi de føler sig presset". Men ved nærlæsning findes der ikke ét eneste punkt om støtte og information til kvinder, der ikke kan, vil eller magter at amme.

Jordemoderen skal end ikke *spørge*, om den gravide ønsker at amme. Nej, den gravide skal "*identificeres*" som ammevillig eller det modsatte – og helst "*så tidligt som muligt*" står der. Personalet på barselsgangen må heller ikke tilbyde sut eller flaske som aflastning til en forpint mor efter en kompliceret fødsel – heller ikke på moderens opfordring. Ammepolitikken skal nemlig sikre, at "*nyfødte udelukkende får deres mors mælk, medmindre der er medicinsk indikation for andet*". Moderen skal ikke kun *informeres* om eventuelle bivirkninger ved suttebrik, narresut og flasketilskud og herefter støttes i sit valg. Nej! Hun skal først *informeres*, og herefter skal hun "*støttes*" i at *lade være* med at bruge disse lindrende hjælpemidler. Moderen fremstår helt uden selvstændige behov og rettigheder.

Rigtigt modbydeligt bliver det, når talen falder på at lægge barnet til brystet; det skal ske "*også selv om moderen stadig er uklar efter et kejsersnit*", står der. Tak for kaffe! Og så taler man om, at kvinder ikke skal føle sig presset? Vel indskyder man, at det skal ske efter aftale med forældrene – og så tror man, at man kan vaske sine hænder ved at skrive det – når en sundhedsfaglig autoritet stiller sig op og anbefaler noget som afgørende for det nyfødte barns sundhed lige efter en stor operation? Hvad med at anbefale en nyopereret mor at passe på sig selv og sørge for hendes trivsel? Det kunne tænkes at gavne barnets trivsel. Men det nævnes ikke med et ord.

Der er slet ikke plads til diskussion om amning, og hvor langt den enkelte familie skal gå for at efterkomme SST's ammepolitik. De mere end 90 % af mødrene, der kan og vil amme, bemærker det nok ikke, men hvad med dem, der af forskellige grunde ikke kan eller ønsker at amme – eller bare er i tvivl, eller som trods ønsket om at amme oplever så store problemer, at de fristes til at give op? De får ingen mulighed for at tale åbent om tvivlen eller drøfte mulige alternativer. Og når barnet er født, og amningen ikke altid er en god løsning alligevel, så er kvinderne på bar bund og i princippet frataget enhver mulighed for professionel støtte, hvis personalet er tro mod SST's anbefalinger.

Heldigvis hersker der vid udstrækning af sund fornuft og medmenneskelighed. Men får en nybagt mor en ordentlig behandling, så er det ikke på grund af men på trods af Sundhedsstyrelsens retningslinjer. Det er et overgreb, når kvindernes behov og ønsker ikke respekteres, fordi det strider mod ammepolitikken.

Læs de "Nationale Kriterier for Spædbarnsvenlige Sygehuse"
http://www.videncenterforamning.dk/htm/2initiativ/init_main.html